

[OBJAWCA *sb m*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w objawić*); *pierwsze a pochylone, końcowe jasne*.

sg N objawca. ◇ pl A objawce.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. objawca.

1. *Ten, kto coś objawia, oznajmia [czego]:* GD*i* przyśledł obiwacá skrytości [= *tajemnic*] do káfárnaum/włfedłfi do domu pitał wczniow *FarnZnaj* 134v, 39 (*Linde s.v. objawca*).

2. *Ten, kto coś ujawnia, zdradza [czego]:* aby [*wizytatorowie*] [...] liftow badania albo articulow niepokazouali, ani imion onich ktore maią zlozicz nieobiauiali. takoui przestępcze iako bi obiwacze zakonv tajemnicz zakonu [!] naszego skazuiemi ze bi beli karani. *StatNorb* 419.

Synonim: 1. oznajmiel.

Cf [OBJAWICIEL]